

ikke for Tiden kan modtage den af Klerikallet her foreslaaede Bestemmelse, saa har jeg selvfølgelig taget Hensyn til det Sygekasselovsforflag, som er blevet forelagt og naturligvis ikke til den Form, hvori det vil blive endelig vedtaget. Jeg veed jo aldeles ikke, hvorledes Sygekasseloven vil komme til at se ud, naar den er bleven endelig behandlet; men da min Indvending er absolut formel, maa jeg tage Hensyn til den Lov, som er forelagt, da jeg ikke veed, hvordan Loven vil komme til at se ud.

Ordføreren (Meergaard): Jeg skal begynde med at udtale min Glæde over, at den høitærede Minister syntes at stille sig ret velvilligt overfor vor Ændring under Nr. 5 med Hensyn til Eftergivelse af Fattigunderstøttelse. Jeg forstaar, at den høitærede Ministers Udtalelser i den Retning ikke kunde komme overmaade varmt og direkte, men jeg synes dog, at der i dem laa et Øste om, at vi ved fortsat Forhandling maatte kunne blive enige om denne Sag. Derimod var der ikke saa stor Grund til at være glad over den ærede Ministers Udtalelse angaaende Ændringen under Nr. 3 med Hensyn til Sygehjælpen. Der fastholdt Ministeren stadigt det Standpunkt, at Vedtagelsen af denne Bestemmelse vilde virke ødelæggende paa den Sygekasselov, han har forelagt. Jeg kan meget godt forstaa hans ømme Hjerte overfor dette Lovforflag. Skjøndt jeg naturligvis ikke har saa stor Nærhed til det som den høitærede Minister, anerkjender jeg dog fuldkomment, at der igjennem Forflaget allerede som det foreligger og trods de talrige Mangler, som det efter min Mening har, og som man vil kunne komme til senere, naar Forflaget ligger for her i Thinget — trods dette vil jeg indrømme, at der ligger et stort og væsentligt Fremskridt i Lovforflaget, og jeg vil derfor bidrage Alt, hvad der staar i min Magt for at føre dette Lovforflag om Sygekasser frem til en heldig Afgjørelse. Hvis jeg troede, at dette Lovforflag skulde give Sygekasseloven Gift, saaledes som der er bleven sagt, saa vilde jeg være meget betænkelig derved, men det tror jeg ikke. Men det forekommer mig ikke i mindste Maade. Det forekommer mig, at baade det ærede Medlem fra Frederiksøerf (Goldsch) og den høitærede Minister have taget overordentlig lidt Hensyn til det, som baade i Betænkningen og mundtligt er fremkommen her flere Gange, nemlig at man paa ingen Maade kan antage, at alle Mennesker i det Diebst, denne Bestemmelse bliver vedtaget, vilde sige: Saa bryde vi os aldeles ikke om selv at gjøre Ofre for at faae fri Læge-

hjælp og fri Medicin gjennem Sygekasserne. Det er i høi Grad at undervurdere Hæderlighedsfølelsen og Selvstændighedsfølelsen hos den arbejdende Klasse her i Landet. Den er, Gud ske Lov, ikke saa ringe endda. Det er den Selvstændighedsfølelse som gjør, at Mange ville tage en haard Tørn for at kunne sige: Det er os selv, som skaffer os det, og for at de ikke skulle komme ind paa de Pinagtigheder og den Kontrol, som er en Folge af al Understøttelse af Fattigvæsenet, selv en saadan som her foreslaaet. Den ærede Minister har ikke Ret i at sige, forekommer det mig, at hvis vi vedtage dette her, er det ganske det Samme som at gaa ind paa det Forflag om Sygepleiers Ordning, som er fremtat fra det socialdemokratiste Partis Side, om hvilket Forflag man isvrigt nærmere kan komme til at udtale sig ved Behandlingen af Sygekasselovsforflaget. Der er Forskiel paa at sige: Der ansættes Fattiglæger, oprettes Fattigapotheker, al Lægehjælp og Medicin til Syge er uden videre gratis her i Landet, og saa paa at sige: Det gives af det offentlige Fattigvæsen, altsaa under denne Kontrol, og under de Betingelser, der ellers følge med det offentlige Fattigvæsen, undertagen Berøvelsen af Valgretten og de øvrige Ting, der berøre den borgerlige Retskphære og som blev opregnet af det ærede Medlem fra Trø (Brockenhuus-Schack). Der er nok, der bliver tilbage endda, selv om der tages Alt bört, som kan tages bort ved Lovgivningen. Det er en anden Sag at modtage paa den Maade end at modtage det, hvis der oprettes Fattiglæger og Fattigapotheker, hvis Sygepleien med andre Ord bliver fælles og fri. Jeg nærer ikke Tro paa, at dette Lovforflag vil ødelægge Sygekasselovsforflaget, men jeg nærer en stærk Formodning om, at Sygekasselovsforflaget vil netop først og sidst støde an imod den Indvending. Der gjøres Intet for de Fattigtte. Det er de forholdsvis bedre stillede Arbeidere, som der her bliver Tale om, og det kan ikke hjælpe, at det ærede Medlem fra Christianshavn (Chr. Jensen) atter og atter taler, som om Arbejderne alle være i Stand til at være i en Sygekasse. Jeg har ogsaa Erfaringer paa dette Punkt, og mange andre Medlemmer her i Thinget ville vistnok give mig Ret i, at det ikke er saa. Det ærede Medlem kan ikke i Længden hævde det for alle Arbeidernes Vedkommende, det kan maasse være Tilfældet for de regelmæssigt beskæftigede Arbeidernes Vedkommende, men om de Tusinder af Arbeidere, som gaa ledige i en arbejdsløs Vinter, kan man ikke sige, at de skulle vedblive at betale deres Kontingent til Syge-